

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/63/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517010123
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3517010123.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom v trestnej veci obvineného F. A., E.. XX.XX.XXXX K. J., J. I. J. I. XXX, trestne stíhaného na slobode pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 31. augusta 2020 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: F. A. U. G. W. P. D. F., E.. XX.XX.XXXX K. J.,
J. I. J. I. XXX, na slobode,

je vinný, že

ako otec F. W. A., nar. XX.XX.XXXX, K. Č. a inde od 01.08.2016 do 01.07.2019 si riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť na F. W. vyplývajúcu mu z § 62 Zákona o rodine a rozsudku Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom č.k. 6C/436/2008-24 zo dňa 18.02.2009, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť v sume 83,- Eur na F. W. mesačne k rukám matky O. I., I. Č. XXX, ktorá mu bola zvýšená rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 12Pc/21/2017-105 zo dňa 17.09.2018 na sumu 200,- Eur mesačne k rukám F. W. A. túto riadne neplnil, s výnimkou uhradenej sumy 748,- Eur, pričom nebol evidovaný v evidencii nezamestnaných, v období od 06.10.2015 do 21.09.2016 pracoval na dohodu o pracovnej činnosti pre spoločnosť Autodoprava Ing. Miroslav Dulínek Trenčianske Bohuslavice, v čase od 10.05.2018 do 29.05.2018 pracoval ako zamestnanec BKP Real, s.r.o. Nové Mesto nad Váhom, v čase od 15.08.2018 do 17.08.2018 pracoval ako zamestnanec pre Doprastav, a.s. Bratislava, v čase od 01.11.2018 do 16.11.2018 pracoval ako zamestnanec pre Poľnohospodárske družstvo Bošáca a od 16.11.2018 bol práceneschopný, čím spôsobil za uvedené obdobie dlh na výživnom v 2 308,- Eur k rukám matky,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyslene neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 /dvanásť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému podmienene odkladá výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 3 /tri/ roky.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému u k l a d á povinnosť v skúšobnej dobe uhradiť zameškané /dlžné/ výživné.

o d ō v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom dňa 10.03.2017 podala tunajšiemu súdu obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Vo veci vydal súd vo veci trestný rozkaz dňa 19.05.2017, ktorým uznal obžalovaného za vinného v zmysle podanej obžaloby pre úmyselný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a uložil mu trest. Proti citovanému trestnému rozkazu podal prokurátor v zákonnej lehote odpor. Trestný rozkaz sa podarilo obžalovanému doručiť až dňa 08.08.2018. Dňa 08.08.2018 bol obžalovaný upozornený na zmenu právnej kvalifikácie pri výsluchu zatknutého obvineného, že v ďalšom konaní bude skutok posudzovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný závažnejším spôsobom konania a to po dlhší čas, za ktorý Trestný zákon ukladá v § 207 ods. 3 trest odňatia slobody vo výmere 1 rok až 3 roky.

Na podklade podaného odporu súd nariadil vo veci hlavné pojednávanie na deň 20.11.2018, 27.05.2019, 12.08.2019, 02.12.2019, 06.04.2020, 14.07.2020 a 31.08.2020, kedy súd vyhlásil predmetný rozsudok. Na hlavné pojednávanie bol predvolaný obžalovaný, poškodená a bol o jednotlivých termínoch bol upovedomený prokurátor. Na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej a prečítaním listinných dôkazov vzťahujúcich sa na prejednávajúcu vec a osobu obžalovaného, najmä oboznámil rozsudok Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom č.k. 6C/436/2008-24 zo dňa 18.2.2009, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť v sume 83,- Eur na F. W. A. mesačne k rukám matky O. I., rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 12Pc/21/2017-105 zo dňa 17.09.2018, ktorým bola vyživovacia povinnosť zvýšená na sumu 200,- Eur mesačne k rukám F. W. A., rodný list F. W. A., potvrdenie o návšteve Strednej odbornej školy obchodu a služieb Nové Mesto nad Váhom v školskom roku 2016/2017, správu Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 29.11.2016 na poškodenú, ktorá v roku 2016 od januára do novembra 2016 vrátane poberala prídavky na dieťa vo výške 23,52 Eur mesačne, správu spol. ALPHA PRO TEL, s.r.o., ktorá potvrdzuje, že poškodená je zamestnaná na dobu neurčitú v uvedenej spoločnosti od 26.03.2012, správu Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 05.12.2016, podľa ktorej obžalovaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, naposledy bol vedený v období od 28.01.2014 do 03.11.2015, kedy bol vyradený z evidencie pre nespoluprácu, správu Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín, zo dňa 21.11.2016, podľa ktorej bol naposledy zamestnaný v Autodoprave Ing. Miroslav Dulínek, Trenčianske Bohuslavice a HPB, spol. s.r.o., správu Autodoprava Ing. Miroslav Dulínek, Trenčianske Bohuslavice, podľa ktorej pracoval na dohodu o pracovnej činnosti od 06.10.2015 do 21.09.2016 a správu HBP spol. s r.o., podľa ktorej pracoval na dohodu o vykonaní práce 04.03.2016 do 30.06.2016, výpis z registra priestupkov, odpis z registra trestov, potvrdenie o dodaní / uhradení/ sumy 83,- Eur zo dňa 20.01.2018, doklad o úhrade sumy 250,- Eur zo dňa 18.08.2018, doklad o úhrade nemocenskej dávky 220,- Eur zo dňa 14.10.2019, doklad o úhrade nemocenskej dávky 240,- Eur zo dňa 16.07.2020, doklad o úhrade nemocenskej dávky 223,- Eur zo dňa 13.11.2019, lustráciu v evidencii Sociálnej poisťovne zo dňa 12.08.2019, podľa ktorej pracoval na dohodu o vykonaní práce u BRP Izolácie od 26.06.2017 do 31.12.2017, od 07.02.2018 do 28.02.2018 na dohodu o vykonaní práce u EKOMARTEX TRANS s.r.o., Autodoprava Ing. Miroslav Dulínek Trenčianske Bohuslavice, v čase od 10.05.2018 do 29.05.2018 pracoval ako zamestnanec BKP Real, s.r.o. Nové Mesto nad Váhom, v čase od 15.08.2018 do 17.08.2018 pracoval ako zamestnanec pre Doprastav, a.s. Bratislava, v čase od 01.11.2018 do 16.11.2018 pracoval ako zamestnanec pre Poľnohospodárske družstvo Bošáca a od 16.11.2018 bol práceneschopný, Centrálnu evidenciu správnych deliktov a priestupkov, spisy tunajšieho súdu sp. zn. 5Pc/12/2020 a 12Pc/21/2020.

Podľa § 86 písm. a) Trestného zákona, trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona, ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní má súd vinu za preukázanú riadne a náležite, a to v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že skutok sa stal, spáchal ho obžalovaný a vykazuje zákonné znaky stíhaného trestného činu. Vina obžalovaného je preukázaná najmä výpoveďou obžalovaného, ktorý sa ku skutku priznal, výpoveďou poškodenej O. I., ktorá potvrdila, že obžalovaný na syna neplnil vyživovaciu povinnosť v čase od 01.08.2016 až do 01.07.2019, kedy podľa výpovede poškodenej ukončil štúdium na strednej škole a následne sa zamestnal, pričom ku dňu vyhlásenia rozsudku v štúdiu nepokračoval, vyššie citovanými rozsudkami Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a spismi tunajšieho súdu sp. zn. 5Pc/12/2020 a 12Pc/21/2020. Obžalovaný si zákonnú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o rodine voči synovi F. W. neplnil v období od 01.08.2016 až do 01.07.2019, kedy podľa výpovede poškodenej. Čiastkovými úhradami uhradil len 748,- Eur. Obžalovaný po zákonom poučení a podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný, priznal, že výživné neplatil včas a riadne. Aktuálne je dlhodobo práceneschopný od 16.11.2018, pričom poberá nemocenské dávky a má podanú žiadosť o invalidný dôchodok. Obžalovaný si v uvedenom období neplnil vyživovaciu povinnosť riadne, t. j. v súdom určenej výške, a včas, t. j. mesačne do 15-teho dňa v mesiaci, vopred k rukám oprávnenej matky, neplní napriek tomu, že táto povinnosť mu ako rodičovi ukladá v § 62 a nasl. priamo Zákon o rodine a táto mu bola deklarovaná Rozsudkami Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom č.k. 6C/436/2008-24 zo dňa 18.2.2009, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť v sume 83,- Eur na syna F. W. mesačne a ktorá mu bola zvýšená rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 12Pc/21/2017-105 zo dňa 17.09.2018 na sumu 200,- Eur mesačne.

K osobe obžalovaného boli vykonané ďalšie listinné dôkazy, z ktorých vyplýva, že v období od 01.08.2016 do 01.07.2019 pracoval na dohody o vykonaní práce, resp. pracovnej činnosti, nebol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nepoberal dávky v hmotnej núdzi ani sociálne dávky, čo vyplýva zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom ako aj Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín. Je preukázané, že obžalovaný v sledovanom období nevyužíval všetky možnosti na získanie stabilných zdrojov na plnenie si svojej vyživovacej povinnosti. Je preukázané, že o syna obžalovaného je postarané výlučne osobnou starostlivosťou matky. Obžalovaný sa nijako nepodieľa na jeho výchove, starostlivosti, výživné neplnil ani náhradným spôsobom. Neplnenie vyživovacej povinnosti znamená, že sa oprávnenej osobe nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Výživným na dieťa sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu má byť poskytnuté pre všestranný rozvoj dieťaťa po stránke fyzickej a duševnej, ktoré môže byť poskytované naturálne napr. poskytovaním bývania, osobnou starostlivosťou o oprávnenú osobu, apod., alebo môže byť plnené platením pravidelných mesačných splátok. Povinnosť vyživovať deti sa u obžalovaného zúžila len plnenie výživného v peniazoch. V prípade, ak páchatel trestného činu zanedbania povinnej výživy neposkytuje výživné v naturálnej podobe, je povinný plniť vyživovaciu povinnosť minimálne riadnym a včasným uhrádzaním bežného výživného. Tomu je povinný prispôsobiť svoj životný štandard, zamestnať sa, hľadať si zamestnanie, prispôsobiť si tomu svoje príjmy a výdavky, pretože plnenie vyživovacej povinnosti má prednosť pred akýmikoľvek vedľajšími výdavkami. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti vecnú poznámku Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí č. k. 4 Tdo 1290/2011-16 zo dňa 22.11.2011 konštatuje a zdôrazňuje (voľne preložené do slovenčiny), že „splodenie dieťaťa nie je šport ani zábava, hoci sa to niektorým jedincom na začiatku môže javiť. V skutočnosti tým ale budúci rodič na sebe berie povinnosti a zodpovednosť, ktorá ho sprevádza po celý ďalší život, niekedy až do jeho vlastnej smrti. Preto je nevyhnutné, aby sa choval tak, aby svoje záväzky a povinnosti dokázal vždy a za všetkých okolností splniť“. S uvedeným záverom sa súd v plnej miere stotožňuje s poukazom na potrebu uvedomenia si dôležitosť plnenia vyživovacej povinnosti rodiča na svoje vlastné deti. Obžalovaný ako rodič má nielen právnu, ale aj morálnu povinnosť, ktorá sprevádza ľudstvo od nepamäti, starať sa zo všetkých síl o zabezpečenie riadnej a dostatočnej výživy svojich detí a na dosiahnutie tohto cieľa vynakladať v prípade potreby vyššiu, než obvyklú snahu nájsť si vhodné zamestnanie. Od začiatku neplnenia vyživovacej povinnosti 01.08.2016 do 01.07.2019 činí dlh na výživnom (po odpočítaní uhradených súm) sumu 2 308,- Eur. S poukazom na vyššie vykonané dôkazy, po ich dôkladnom vyhodnotení, a to jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, a s poukazom na vyššie uvedené úvahy, ktorými sa súd spravoval pri ich hodnotení, je skutkový stav veci

preukázaný tak ako je popísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného vylučovali alebo zmierňovali. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Obžaloba bola na obžalovaného podaná pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Súd po upovedomení o zmene právnej kvalifikácie skutku kvalifikoval po právnej stránke konanie obžalovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pretože obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, keďže obžalovaný si neplnil svoju zákonom stanovenú povinnosť vyživovať iného podstatne viac ako dva roky. Súd právne kvalifikoval konanie obžalovaného podľa skoršej právnej úpravy Trestného zákona, ktorá bola priaznivejšia pre obžalovaného, ako právna úprava súčasná, keď na trestnosť činu sa okrem iného zákon vyžaduje, aby obžalovaný najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný úmyselne, keď obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, pretože vedel, že má zákonnú vyživovaciu povinnosť, napriek tomu si túto neplnil a vyživovaciu povinnosť neplnil ani náhradným /naturálnym/ spôsobom. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na riadnom plnení si vyživovacej povinnosti rodiča voči svojmu dieťaťu.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. Súd na strane obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, pretože spáchanie skutku priznal a oľutoval - § 36 písm. l) Trestného zákona a poľahčujúcu okolnosť - vedenie riadneho života podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, keďže nebol súdne trestaný a nemá ani záznamy v registri priestupkov. Súd ukladal obžalovanému podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu 3 roky s povinnosťou v skúšobnej dobe uhradiť zameškané výživné. Hrozba trestom odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov je podľa názoru súdu dostatočná na to, aby obžalovaný vyhovel uloženým podmienkam a zodpovedne pristupoval k plneniu svojej základnej povinnosti rodiča vyživovať svoje deti.

Inštitút podmienkového odsúdenia kladie dôraz v prvom rade na resocializačnú povahu trestnoprávných noriem, ktorého podstatou je, že súd vynesie odsudzujúci rozsudok alebo trestný rozkaz a uloží trest odňatia slobody, ale výkon tohto trestu odloží páchatel'ovi trestného činu pod tou podmienkou, že v priebehu určenej skúšobnej doby sa bude riadne správať a bude plniť povinnosti uložené súdom. To znamená, že odsúdený bude v priebehu skúšobnej doby dodržiavať právny poriadok, základné normy občianskej spoločnosti a nebude sa dopúšťať trestných činov, priestupkov a iných deliktov a v neposlednom rade bude plniť súdom uložené povinnosti a obmedzenia.

Skúšobná doba začne plynúť obžalovanému prvým dňom po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V prípade, že sa v priebehu skúšobnej doby dopustí obžalovaný akejkoľvek trestnej činnosti, za ktorú bude právoplatne odsúdený, alebo i v prípade spáchania akýchkoľvek priestupkov (t. j. aj dopravných), prípade porušenia uložených povinností alebo obmedzení, zakladajú takéto skutočnosti zákonný dôvod na premenu uloženého podmienkového trestu odňatia slobody na nepodmienečný. V prípade, ak bude obžalovaný viesť v skúšobnej dobe riadny život a vyhovie bezo zvyšku všetkým v rozsudku uloženým podmienkam, súd vysloví, že sa o s v e d č i l; ináč rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že si trest v y k o n á. Súd považuje za potrebné obžalovaného poučiť, že v prípade, ak spácha v skúšobnej dobe podmienkového odsúdenia úmyselný trestný čin, tak v prípade uznania viny, v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona mu nebude možné za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienkového odsúdenia podmienkovo odložiť výkon trestu odňatia slobody a reálne mu môže hroziť nepodmienečný trest. Účelom trestu teda nie je len ochrana občanov pred páchaním trestných činov, ale aj výchovné pôsobenie na páchatel'a, ktoré má smerovať k tomu, aby v ďalšom živote viedol riadny život. Uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie nielen ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, ale aj vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.